

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 9/2020
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Татјана Матковић Стефановић, у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача Аеродром „Никола Тесла“ а.д. Београд - Сурчин, кога заступа Небојша Самарџић, адвокат из ..., ради убрзања, поступајући по жалби предлагача изјављеној на решење Привредног апелационог суда Р4 П 12/20 од 15.06.2020. године, донео је дана 16.09.2020. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и потврђује решење Привредног апелационог суда Р4 П 12/20 од 15.06.2020. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Р4 П 12/20 од 15.06.2020. године одбијен је као неоснован приговор, ради убрзања поступка предлагача Аеродром „Никола Тесла“ а.д. Београд – Сурчин, у предмету Привредног апелационог суда Пж 6189/18.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Врховни касациони суд исту усвоји и преиначи ожалбено решење.

Испитујући побијано решење на основу члана 16. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/2015), одлучено је да жалба није основана.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом у смислу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Из стања у списима произлази да је предлагач Аеродром „Никола Тесла“ а.д. Београд, преко пуномоћника дана 13.02.2020. године поднео приговор ради убрзања поступка у предмету Привредног апелационог суда Пж 6189/18. У приговору је наведено да је пуномоћник тужиоца дана 06.11.2018. године поднео одговор на жалбу који је Привредни апелациони суд примио дана 07.11.2018. године, а да није донео одлуку по жалби.

Поступајући по наведеном приговору Привредни апелациони суд је утврдио да је поступак у предмету Привредног суда у Београду П број 4660/2017 инициран подношењем тужбе том суду дана 20.09.2017. године ради накнаде штете у износу од 552.787,60 динара. Првостепени суд је дана 21.09.2018. године донео пресуду П број 4660/2017 против које је тужени изјавио жалбу дана 19.10.2018. године. Предмет је достављен Привредном апелационом суду на поступак по жалби дана 27.11.2018. године заведен под бројем Пж 6189/18 и додељен судији Милици Лакићевић, а потом је дана 21.06.2019. године додељен у рад судији Тијани Поповић.

Поступајући судија је задужен са 218 предмета, те је спорни предмет 72 за решавање и по изјашњењу поступајућег судије исти ће бити решен у наредних неколико месеци.

Полазаћи од утврђеног чињеничног стања, дужине трајања поступка од дана утужења до дана подношења приговора, да се ради о средње сложене парничном поступку ради накнаде штете, при чему на страни суда нема пропуста у поступању, будући да поступајући судија предмете решава по редоследу пријема, а полазећи од одредбе члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року Привредни апелациони суд налази да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року.

Овакав закључак прихвата и Врховни касациони суд.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Мерила за оцену трајања суђења у разумном року предвиђена су чланом 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Правила је закључак Привредног апелационог суда да сама чињеница да укупна дужина трајања првостепеног и другостепеног поступка од дана подношења тужбе до дана подношења приговора износи непуне три године, а чињеница да се од тог периода предмет налази по жалби у Привредном апелационом суду годину дана и три месеца не доводи до закључка да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року обзиром на укупну дужину трајања поступка.

Правила је закључак Привредног апелационог суда да рок предвиђен чланом 383. став 2. Закона о парничном поступку је инструктивне природе, што значи да нема по последицу по аутоматизму повреду права на суђење у разумном року у ситуацији када је исти прекорачен, ако нису повређена и друга мерила из члана 4. Закона.

Из утврђеног чињеничног стања не произилази да постоје пропусти на страни поступајућег судије приликом одлучивања у поступку жалби будући да је исти у складу са Судским пословником решавао предмете по редоследу пријема.

С обзиром на горе наведено Врховни касациони суд је одбио жалбу предлагача на основу члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

С у д и ј а,
Татјана Матковић Стефановић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић